RETTENS DOM (Femte Afdeling)
30. januar 1997 *

I sag T-117/95,

N. Corman SA, Goé-Limbourg (Belgien), ved advokat Lucette Defalque, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gérard Berscheid, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af artikel 1, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 455/95 af 28. februar 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1547/87 og (EØF) nr. 1589/87, for så vidt angår interventionsorganernes opkøb af smør, og forordning (EØF) nr. 2191/81 og (EØF) nr. 570/88, for så vidt angår støtte til køb af smør og salg af smør til nedsat pris til bestemte kategorier af forbrugere og industrier (EFT L 46, s. 31),

har

* Processprog: fransk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 5. november 1996,

afsagt følgende

Dom

Sagens retlige baggrund

1 Som et led i foranstaltningerne til fremme af forbruget af smør vedtog Kommissionen den 16. februar 1988 forordning (EØF) nr. 570/88 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler (EFT L 55, s. 31, herefter »forordning nr. 570/88«).

2 I denne forordnings artikel 1 præciseres betingelserne for ydelse af støtte til smør eller koncentreret smør.

3 I den oprindelige affattelse lød bestemmelsen således:

»Smør, som er købt i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 og oplagret før en dato, der nærmere skal fastlægges, sælges på de i nærværende forordning fastsatte betingelser, og der ydes støtte til anvendelse af smør og koncentreret smør som omhandlet i stk. 2.

Der ydes kun støtte til

a) smør, som i fremstillingsmedlemsstaten svarer til den definition og den klassifikation, der er anført i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 985/68, og hvis emballage er mærket i overensstemmelse hermed

b) koncentreret smør, der i en efter artikel 10 godkendt virksomhed er fremstillet af smør eller fløde, og som opfylder specifikationerne i bilag IV.«

4 På ikrafttrædelsesdatoen for forordning nr. 570/88 var ordlyden af artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 985/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde (EFT 1968 I, s. 247, herefter »forordning nr. 985/68«), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2714/72 af 19. december 1972 (EFT 1972, 31.12., s. 11, herefter »forordning nr. 2714/72«) og ved Rådets forordning (EØF) nr. 1897/87 af 2. juli 1987 (EFT L 182, s. 35), som følger:

»1. Interventionsorganerne opkøber kun smør,

a) som er fremstillet af en godkendt virksomhed

b) som svarer til definitionen og til klassifikationen i stk. 3, henholdsvis litra a) og b)

[...]

2. Indtil datoen for iværksættelse af de i henhold til artikel 27 i forordning (EØF) nr. 804/68 fastsatte bestemmelser godkendes en virksomhed kun, såfremt den fremstiller smør, der opfylder de i stk. 3, litra a) og b), fastsatte krav.

3. Indtil den i stk. 2 fastsatte dato skal det i stk. 1 omhandlede smør:

a) have følgende sammensætning og egenskaber:

aa) — have et mindste vægtindhold af smørfedt på 82%

— have et største vægtindhold af vand på 16%

— være fremstillet af syrnet fløde

eller

bb) — have et mindste vægtindhold af smørfedt på 82%

— have et største vægtindhold af vand på 16%

— være fremstillet af usyrnet fløde

b) være:

— klassificeret som 'beurre marque de contrôle', for så vidt angår belgisk smør

[...]«

5 Artikel 9 i forordning nr. 570/88 hjemlede tillige mulighed for at yde støtte »hvis der i det koncentrerede smør eller smørret med eller uden tilsætning af røbestoffer på et mellemstadium iblandes andre produkter end færdigvarer på en anden virksomhed end den, hvor den endelige forarbejdning finder sted ...«. For ydelse af støtte af denne art gjaldt visse betingelser, bl.a. om godkendelse af virksomheden, hvor forarbejdningen af disse mellemprodukter finder sted, og en pligt til på produktemballagen at anføre angivelsen »mellemprodukt«.

6 Artiklen blev ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1813/93 af 7. juli 1993 (EFT L 166, s. 16, herefter »forordning nr. 1813/93«), som trådte i kraft den 1. august 1993. I anden betragtning til denne forordning hedder det, at der i visse medlemsstater er blevet konstateret forskelle i fortolkningen af mellemprodukter, som har gjort det nødvendigt at fastsætte kriterier, der gør det muligt at identificere disse produkter på en objektiv og gennemskuelig måde.

7 Ved forordning nr. 1813/93 blev der i artikel 9 i forordning nr. 570/88 indføjet en pligt til at opnå godkendelse af selve mellemprodukterne, hvilket kræver godtgørelse af, at fremstillingen af disse mellemprodukter er berettiget med henblik på fremstillingen af færdigvarer.

8 Der blev desuden indføjet en artikel 9a i forordning nr. 570/88, som lyder:

»Ved de i artikel 9 omhandlede mellemprodukter forstås uden at foregribe artikel 4 andre produkter end produkter henhørende under KN-kode 0401 og 0405.

Dog gælder følgende:

a) Som mellemprodukter betragtes produkter med et indhold af mælkefedt på mindst 82%, som udelukkende er fremstillet af det i artikel 1, stk. 2, litra b), omhandlede koncentrerede smør i en virksomhed, der er godkendt med henblik herpå i overensstemmelse med artikel 10, på betingelse af, at de i artikel 6, stk. 1, omhandlede røbestoffer er tilsat; i så fald svarer den betalte mindstesalgspris og det ydede maksimumsstøttebeløb til henholdsvis mindstesalgsprisen og maksimumsstøttebeløbet som fastsat i overensstemmelse med artikel 18 for smør tilsat røbestoffer med et fedtindhold på 82%.

b) Som mellemprodukter betragtes ikke de i bilag VIII omhandlede blandinger.«

9 Formålet med denne nye artikel er fastlægge, hvilke produkter fremstillet af koncentreret smør der kan anses for mellemprodukter og komme i betragtning til den støtte, som er omhandlet i forordning nr. 570/88 for så vidt angår produkter af denne art.

10 Ordlyden af forordning nr. 570/88 blev ændret således ved artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2443/93 af 2. september 1993 (EFT L 224, s. 8), der finder anvendelse fra den 1. august 1993:

»Indledningen af første punktum i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 570/88 ['Der ydes kun støtte til'] affattes således :

'Uden at anvendelsen af artikel 9a, litra a), indskrænkes, ydes der kun støtte til: ...'.«

11 Begrundelsen for denne ændring fremgår af første betragtning til forordningen, hvori det hedder, at

»[... der er] opstået tvetydighed med hensyn til indgivelsen af støtteansøgning for de i artikel 9a, litra a), omhandlede produkter i betragtning af teksten til artikel 1; af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres med virkning pr. 1. august 1993, at for de i artikel 9a, litra a), omhandlede produkter kan der anmodes om støtte, selv om disse produkter ikke er omfattet af artikel 1, og at støtten skal svare til støtten for smør tilsat røbestoffer med et fedtindhold på 82%«.

12 Ved artikel 1, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 455/95 af 28. februar 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1547/87 og (EØF) nr. 1589/87, for så vidt angår interventionsorganernes opkøb af smør, og forordning (EØF) nr. 2191/81 og (EØF) nr. 570/88, for så vidt angår støtte til køb af smør og salg af

smør til nedsat pris til bestemte kategorier af forbrugere og industrier (EFT L 46, s. 31, herefter »den omtvistede forordning«), der finder anvendelse fra den 1. marts 1995, ændredes forordning nr. 570/88 således, at det for at opnå støtte kræves, at smørret skal være fremstillet direkte og udelukkende af pasteuriseret fløde.

13 Efter gennemførelsen af denne ændring lyder den nye affattelse af artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88 således:

»a) smør, der direkte og udelukkende er fremstillet af pasteuriseret fløde og i fremstillingsmedlemsstaten opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68 og kravene ifølge national kvalitetsklasse, jf. bilag II til forordning (EF) nr. 454/95, og hvis emballage er mærket i overensstemmelse hermed«.

14 Kommissionens forordning (EF) nr. 454/95 af 28. februar 1995 om gennemførelsesbestemmelser for interventioner på markedet for smør og fløde, hvortil der henvises i den sidstnævnte bestemmelse, erstattede delvis forordning nr. 985/68, der med virkning fra den 1. marts 1995 blev ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 2807/94 af 14. november 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 I, s. 169). I bilag II til forordning nr. 454/95 anføres for så vidt angår belgisk smør »beurre laiterie; qualité extra; melkerijboter; extra kwaliteit«.

Sagens faktiske omstændigheder

15 Sagsøgeren, et belgisk selskab, indgår i en fransk mejerikoncern. Selskabet har siden 1959 udviklet tekniske metoder til fremstilling af smør. På grundlag af sit arbejde på dette område kunne selskabet i 1987 påbegynde produktionen af »teknisk smør«.

16 Det nye produkt, »BITA« (beurre industriel technologiquement adapté; o.a: teknisk tilpasset industrismør), blev udviklet ved hjælp af en metode baseret på udvælgelse af råvarer, fysisk fraktionering af fedtstoffer og rekombination af de forskellige udskilte dele i overensstemmelse med de ønskede tekniske kvaliteter. De råvarer, som sagsøgeren anvender — 65% smør og 35% fløde — bliver først koncentreret. Det således udskilte, rene fedtstof oplagres. Siden fraktioneres det for derefter at blive rekombineret i overensstemmelse med de ønskede produkter og anvendelsesformål (der fremstilles f.eks. produkter med et lavt smeltepunkt til isindustrien og med et højt smeltepunkt til konditorbranchen).

17 Denne metode gør det muligt at fremstille standardiseret smør med et fedtindhold på 82%, 16% vand og 2% fedtfrit mælketørstof, som er meget stabilt og efterspurgt blandt producenter af konditorvarer, fordi det bl.a. gør det muligt at anvende producenternes automatiske industrielle udsprøjtningsbånd, der er beregnet til anvendelse af margarine.

18 Der er blevet ydet støtte til sagsøgerens tekniske eller rekombinerede smør siden 1989 i medfør af artikel 9 i forordning nr. 570/88, som omhandler mellemprodukter.

19 Siden den 1. august 1993, dvs. ikrafttrædelsesdatoen for forordning nr. 1813/93, hvorved artikel 9a blev indføjet i forordning nr. 570/88, kan der kun opnås støtte til sagsøgerens tekniske smør som fastsat i den sidstnævnte forordning, hvis smøret tilsættes røbestoffer.

20 Formålet med at tilsætte røbestoffer er på en let måde at kunne identificere de produkter, hvortil der ydes fællesskabsstøtte, nemlig ved hjælp af en smag eller farve, for dermed at forhindre svig. I henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 570/88 er der pligt til at anvende røbestoffer i par, som skal vælges blandt tre kemiske og fem organoleptiske røbestoffer.

21 Ifølge sagsøgeren medfører røbestofferne problemer på grund af deres smag og lugt. Derfor søgte sagsøgeren fra den 1. august 1993, dvs. datoen for indføjelsen af artikel 9a i forordning nr. 570/88 om pligt til at tilsætte røbestoffer i de pågældende produkter — herunder sagsøgerens tekniske smør — hos de belgiske myndigheder at opnå en godkendelse af selskabets tekniske smør som »beurre marque de contrôle«, for på den måde fortsat at kunne markedsføre produkterne inden for rammerne af forordning nr. 570/88 og fortsat opnå den støtte, der er fastsat i forordningens artikel 1, stk. 2, litra a).

22 I 1990 og 1991 meddelte de franske toldmyndigheder Kommissionen, at et belgisk selskab — sagsøgeren — havde indført smør til Frankrig med et mælkefedtindhold på 82%, der var rekombineret på grundlag af koncentreret smør, og at selskabet til dette produkt havde ansøgt om den støtte, som er fastsat for mellemprodukter i den forstand, hvori det anvendes i artikel 9 i forordning nr. 570/88. Myndighederne bad Kommissionen om at oplyse, om smør af denne art kunne anses for et mellemprodukt i forskriftens forstand.

23 Efter først at have svaret benægtende udbad Kommissionen sig ved telefax af 10. juni 1991 nærmere oplysninger fra det belgiske Landbrugsministerium. I denne telefax anførte Kommissionen, at genfremstillet smør ikke er støtteberettiget i henhold til forordning nr. 570/88, men at den afventede resultatet af sin forespørgsel.

24 Ved telefax af 1. juli 1991 meddelte det belgiske Landbrugsministerium Kommissionen, at de belgiske kontrolmyndigheder fandt, at det pågældende produkt måtte anses for et mellemprodukt i henhold til artikel 9 i forordning nr. 570/88. Som bilag til denne telefax var vedlagt en beskrivelse af fremstillingsmetoden og produktegenskaberne. Deri blev produktet beskrevet som »et mellemprodukt med 82% mælkefedt, særligt tilpasset til den industri, som producerer dej til udrulning (wienerbrød og butterdejsprodukter) til brug for konditor- og biskuitvarebranchen, osv.« Produktet blev fremstillet efter forskellige etaper, herunder fysisk

fraktionering og rekombination. Konklusionen i beskrivelsen lød, at det fremstillede produkt indeholdt 82% mælkefedt, 16% vand og 2% fedtfrit mælketørstof, og selv om det var »et mellemprodukt efter forordning nr. 570/88, [svarede] sammensætningen til klassisk smør«.

25 Ved telefax af 3. juli 1991 meddelte Kommissionen de franske toldmyndigheder, at det produkt, som var genstand for forespørgslen, var blevet undersøgt af de belgiske myndigheder, og at det kunne betragtes som et mellemprodukt i henhold til artikel 9 i forordning nr. 570/88.

Kommissionen tilføjede: »Imidlertid skal jeg meddele, at produktet ikke betragtes som smør, og at det under ingen omstændigheder kan klassificeres som det smør, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning nr. 985/68.«

26 Ved telefax af 22. august 1991 henvendte det belgiske Landbrugsministerium sig til Kommissionen. I telefaxen udtales:

»Ministeriet er blevet orienteret om Deres telefax af 3. juli 1991 [telefax fra Kommissionen til de franske toldmyndigheder].

Efter ordlyden af den telefax må vi forstå, at det pågældende produkt kan betragtes som et mellemprodukt, og at der — hvis reglerne i fremstillingsmedlemsstaten tillader det — ikke er noget til hinder for, at produktet, der i det foreliggende tilfælde er rekombineret smør, kan opnå betegnelsen smør (i definitionen af smør i kongelig anordning af 6.5.1988, særligt artikel 1, er smør, fremstillet ved rekombination, inkluderet).

Derimod kan smørret ikke klassificeres i en af de kategorier, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 985/68, dvs. for Belgiens vedkommende: 'beurre marque de contrôle', og kan følgelig bl.a. ikke købes til intervention eller indgå i en aftale om privat oplagring.

[...]«

27 Trods bemærkningen i denne telefax blev sagsøgerens teknisk fremstillede smør den 28. februar 1994 af de belgiske myndigheder klassificeret som »beurre marque de contrôle« i klassen »beurre de laiterie: qualité extra«. Af denne grund blev der til sagsøgerens tekniske smør, hvortil der indtil da var opnået fællesskabsstøtte som fastsat i artikel 9a i forordning nr. 570/88, nu opnået fællesskabsstøtte i medfør af artikel 1 i forordning nr. 570/88, uden at der var sket nogen ændring af de gældende fællesskabsregler eller af det pågældende produkt.

28 Efter artikel 2 i forordning nr. 570/88 ydes støtten ved løbende licitation, som afholdes af interventionsorganerne i hver af medlemsstaterne.

29 Siden ikrafttrædelsen af den omtvistede forordning har sagsøgerens tekniske smør været benævnt »mellemprodukt« og opnået støtte efter artikel 9a i forordning nr. 570/88. Der er ikke forskel i beløbet af støtten efter artikel 1 i forordning nr. 570/88 og støtten efter artikel 9a i samme forordning. Forskellen består i, at det af artikel 9a omhandlede produkt i sin egenskab af mellemprodukt skal indarbejdes direkte i et slutprodukt og skal tilsættes røbestoffer, ligesom angivelsen »mellemprodukt« skal fremgå af emballagen. Derimod kan smør omhandlet i artikel 1 indarbejdes enten i et mellemprodukt eller i en færdigvare. Dette produkt er genstand for en mindre omfattende kontrolprocedure, og det kan betegnes som »smør«.

Retsforhandlingerne og parternes påstande

30 Sagsøgeren anlagde denne sag ved stævning indleveret på Rettens Justitskontor den 10. maj 1995.

31 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet dels at træffe visse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglementets artikel 64, idet Retten har anmodet parterne om at besvare visse spørgsmål og fremlægge bestemte dokumenter, dels at indlede den mundtlige forhandling. Sagsøgeren og Kommissionen imødekom Rettens anmodning henholdsvis den 28. juni og den 2. juli 1996.

32 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål i det offentlige retsmøde den 5. november 1996.

33 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den omtvistede forordnings artikel 1, stk. 4, annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

34 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Subsidiært frifindes sagsøgte.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

35 Sagsøgeren har i replikken fremsat begæring om, at Retten pålægger Kommissionen at fremlægge referaterne fra de møder i den forvaltningskomité, hvori teksten til den omtvistede forordning blev diskuteret.

Formaliteten

Parternes argumenter

36 Kommissionen har gjort gældende, at sagen bør afvises på grund af manglende retlig interesse.

37 Artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88, som ændret ved artikel 1, stk. 4, i den omtvistede forordning, bekræfter blot den hidtidige situation for så vidt angår kravet om, at det støtteberettigede smør skal være fremstillet af fløde. For så vidt angår de basisprodukter, der er omhandlet i artikel 1 i forordning nr. 570/88, skulle smørret i henhold til den ordning, som fandt anvendelse forud for den anfægtede ændring »... i fremstillingsmedlemsstaten svare til den definition og den klassifikation, der er anført i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 985/68« og

»emballage[n være] mærket i overensstemmelse hermed«. Ifølge den angivne bestemmelse i forordning nr. 985/68 var det — hvad angår belgisk smør — et krav, at der var tale om smør klassificeret som »beurre marque de contrôle«, men i henhold til ordlyden af artikel 1 i forordning nr. 570/88 skulle smørret desuden svare til en bestemt definition af smør. Der var herved tale om definitionen af smør i artikel 1, stk. 3, litra a), i forordning nr. 985/68, hvorefter smørret skal være fremstillet af fløde, enten usyrnet eller syrnet.

38 At det ovennævnte tekniske krav til, at smørret skal være fremstillet af fløde [artikel 1, stk. 3, litra a), i forordning nr. 985/68] og kravet om den klassificerede mærkning [samme bestemmelses litra b)] fungerer kumulativt, fremgår endvidere af artikel 8, stk. 4, første afsnit, i forordning nr. 985/68 — som affattet ved forordning nr. 2714/72 — hvorefter interventionsorganet kun kan købe smør, der opfylder de to betingelser.

39 For så vidt angår rekombineret smør, herunder sagsøgerens, er der ikke ved den omtvistede forordning sket nogen ændring af den hidtidige situation. Navnlig har forordningen ikke ændret de betingelser, der skal være opfyldt, for at et mellemprodukt som smør af denne slags kan blive berettiget til fællesskabsstøtte.

40 Kommissionen gør også gældende, at sagsøgeren under ingen omstændigheder, og navnlig ikke til godtgørelse af sin retlige interesse, kan påberåbe sig, at de belgiske myndigheder — i strid med såvel de daværende som de nugældende regler — har klassificeret selskabets rekombinerede smør som i klassen »extra«. De belgiske myndigheder klassificerede i 1994 sagsøgerens smør som »extra«, selv om de var vidende om, at smør med de pågældende egenskaber ikke måtte klassificeres sådan, hvilket de nævnte myndigheder i øvrigt udtrykkeligt havde anerkendt i 1991. Kommissionen bestrider sagsøgerens udsagn om, at den skulle være blevet underrettet om de belgiske myndigheders klassificering. Kommissionen har på intet tidspunkt fået kendskab til disse oplysninger. Kommissionen har til stadighed ment, at rekombineret smør ikke kan klassificeres som smør i en af de kategorier, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning nr. 985/68. Dette synspunkt bestyrkes af den omstændighed, at samme produkt ikke inden for rammerne af én

og samme forordning på én og samme tid kan betragtes som et basisprodukt og et mellemprodukt. Under disse omstændigheder kan en medlemsstat, der er bundet af fællesskabsretten for så vidt angår udelukkelsen af rekombineret smør efter artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88, ikke via en simpel, ensidig klassificering udvirke, at rekombineret smør bliver berettiget til den støtte, der er omhandlet i den nævnte bestemmelse, og lade smørret slippe uden om pligten til tilsætning af røbestoffer, som er fastsat i samme forordnings artikel 9a.

41 Tilsætning af røbestoffer giver produkterne en specifik smag eller farve med det formål at lette identificeringen af de produkter, for hvilke der ydes støtte, og med det formål at bekæmpe svig. Imidlertid er der i forordning nr. 570/88 overladt de handlende et ret vidt valg, da forordningen indfører en pligt til at anvende røbestoffer i par, som skal vælges blandt tre kemiske og fem organoleptiske stoffer. I realiteten burde tilsætningen af røbestoffer ikke skabe problemer, eftersom producenter og forbrugere synes at have accepteret røbestofferne i fløde, der er et meget følsomt produkt. Betegnelsen »mellemprodukt« burde heller ikke være problematisk for en virksomhed, der efter eget udsagn har specialiserede virksomheder som sine væsentligste kunder. Disse værdsætter produktet på grund af dets rent tekniske egenskaber og afskrækkes ikke på nogen måde af den kritiserede betegnelse.

42 Også selv om de øvrige betingelser var opfyldt i sagsøgerens tilfælde, udgør den anfægtede retsakt ifølge Kommissionen blot en bekræftende retsakt, hvorfor et annullationssøgsmål rettet mod denne skal afvises (jf. dom 15.12.1988, forenede sager 166/86 og 220/86, Irish Cement mod Kommissionen, Sml. s. 6473, præmis 16).

43 Under alle omstændigheder har sagsøgeren ingen umiddelbar interesse, da der nødvendigvis må indskydes en foranstaltning fra de nationale myndigheder mellem den anfægtede bestemmelse og en situation, der gør det muligt for sagsøgeren med føje at påberåbe sig at være berettiget til støtten. Ud over betingelsen vedrørende oprindelsen og den tekniske karakter af råvaren måtte man nødvendigvis have klassificeret sagsøgerens produkt i klassen »extra« ved en positiv retsakt fra de belgiske myndigheder (i øvrigt i modsætning til situationen efter fællesskabsretten, hvad

dette punkt angår). Derudover tildeles støtten i henhold til den licitation, som afholdes af hvert interventionsorgan. Da den ledes af de nationale myndigheder, vil disse altså skulle handle.

44 Den angivelige interesse er desuden ikke individuel. Den anfægtede bestemmelse er efter sin art normativ og fuldstændigt generel, og den udelukker (eller rettere stadfæster udelukkelsen af) enhver erhvervsdrivende, som ikke opfylder de objektive betingelser, herunder navnlig, at smørret skal være fremstillet direkte og udelukkende af fløde. Kommissionen bemærker, at selv om sagsøgeren, der er en betydelig virksomhed i mejeribranchen på nationalt plan, måske er den eneste, der fremstiller det specielle teknisk tilpassede industrismør, er selskabet ikke — og langt fra — den eneste virksomhed inden for fællesmarkedet, som producerer rekombineret smør. Konkret finder foranstaltningen anvendelse på alle producenter, der ikke anvender frisk fløde, og den falder fuldstændigt inden for rammerne af målsætningen med retsakten, som er at lette afsætningen af lagrene, idet der samtidig træffes foranstaltninger til modvirkning af svig. Derfor, og til forskel fra den situation, der lå til grund for dommen af 18. maj 1994 i sag C-309/89, Codorníu mod Rådet (Sml. I, s. 1853), som sagsøgeren har henvist til, kan selskabet ifølge Kommissionen ikke påberåbe sig en individuel rettighed, som Kommissionen skulle have berøvet det.

45 Som svar på sagsøgerens argument om, at selskabet i modsætning til sine konkurrenter ikke har mulighed for at skaffe mælk og fløde på systematisk vis, har Kommissionen bemærket, at selskabet ikke har godtgjort sine påståede særlige stilling. Sagsøgte anerkender, at en virksomhed, der ikke foretager indsamling af mælk, er afhængig af den formodentlig svingende markedssituation, i hvert fald hvad angår de mængder, som den ikke kan skaffe inden for koncernen selv. En fornuftig erhvervsdrivende vil tilstræbe at beskytte sig mod en sådan situation gennem indgåelse af langtidskontrakter og ved at sprede sig på flere forsyningskilder.

46 Sagsøgeren mener under henvisning til Domstolens og Rettens praksis, at en erhvervsdrivende, der omfattes af en fællesskabsforskrift, kan anfægte denne, når den ikke tager hensyn til hans særlige situation, og den medfører, at han berøves en rettighed og påføres et tab, og navnlig når den pågældendes retstilling berøres af en

faktisk situation, der adskiller ham fra alle andre og individualiserer ham på lignende måde som retsaktens adressaten (jf. Domstolens dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann, Sml. 1954-1964, s. 411, org. ref.: Rec. s. 197, på s. 223, og ovennævnte dom i sagen Codorníu mod Rådet, præmis 20, Rettens kendelse af 28.10.1993, sag T-476/93, FRSEA og FNSEA mod Rådet, Sml. II, s. 1187, præmis 20, og Rettens dom af 15.12.1994, sag T-489/93, Unifruit Hellas mod Kommissionen, Sml. II, s. 1201, præmis 21). Sagsøgeren anser sig for at indgå i en »lukket, individualiseret kreds« af erhvervsdrivende, hvis særlige rettigheder er berørt (jf. Domstolens dom af 14.7.1983, sag 231/82, Spijker mod Kommissionen, Sml. s. 2559, præmis 8, af 26.6.1990, sag C-152/88, Sofrimport mod Kommissionen, Sml. I, s. 2477, præmis 10, og af 16.5.1991, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 2501, præmis 17, Rettens kendelse af 20.10.1994, sag T-99/94, Asocarne mod Rådet, Sml. II, s. 871, præmis 20 og 21, og ovennævnte dom i sagen Unifruit Hellas mod Kommissionen, præmis 23).

47 Ved den omtvistede forordning indførtes ifølge sagsøgeren et krav om, at smør skulle fremstilles direkte og udelukkende af fløde for at være støtteberettiget. Tidligere fandtes dette krav ikke i fællesskabsreglerne. Sagsøgeren har fremhævet, at artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88, som affattet forud for den omtvistede forordning, bestemte, at der kun kunne opnås støtte til »smør, som i fremstillingsmedlemsstaten svarer til den definition og den klassifikation, der er anført i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 985/68, og hvis emballage er mærket i overensstemmelse hermed«, og at der ifølge den omhandlede bestemmelse i forordning nr. 985/68 for så vidt angik belgisk smør alene var krav om, at smørret skulle være »beurre marque de contrôle«.

48 De nye betingelser, som blev indført for støtte til anvendelse af smør ved fremstilling af konditorvarer, var absolut ikke nogen bekræftelse af den hidtidige foranstaltning, eftersom ordningen om interventioner til offentlig oplagring siden indførelsen af den fælles markedsordning for mælk hele tiden har været anderledes end ordningen for fællesskabsstøtte til anvendelse af smør i forskellige brancher, bl.a. ved fremstilling af konditorvarer og andre fødevarer. Den målsætning, som forfulgtes med den offentlige oplagring, var ifølge sagsøgeren at bevare smørrets kvalitet ved at sikre meget gode oplagringsforhold. Derimod var formålet med

forordningerne med tilknytning til smørrets afsætning at forbedre de mulige afsætningskanaler og for så vidt angår smør, der blev anvendt ved fremstilling af konditorvarer, at konkurrere med vegetabilske olier.

49 Ifølge sagsøgeren indeholder fællesskabsreglerne ikke kun én definition af smør, hvorefter smør skal være fremstillet udelukkende og direkte af fløde. Eksempelvis er definitionen af smør beregnet til eksport, som findes i toldtariffen, forskellig fra den, Kommissionen har henvist til. Man skal derfor søge den definition af smør, som skal finde anvendelse i nærværende sag, inden for den konkrete ramme for smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler, dvs. inden for rammerne af forordning nr. 570/88, hvori der forud for ændringen i kraft af den omtvistede forordning blot var krav om, at smørret i fremstillingsmedlemsstaten skulle svare til den definition og den klassifikation, der er anført i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning nr. 985/68.

50 Med den omtvistede forordning indførtes der en mere restriktiv definition af smør i fællesskabsreglerne end definitionen i Rådets forordning (EF) nr. 2991/94 af 5. december 1994 om handelsnormer for visse smørbare fedtstoffer (EFT L 316, s. 2, herefter »forordning nr. 2991/94«), der er en trinhøjere norm, hvori rekombineret smør indgår i definitionen af smør. Rekombineret smør blev bedømt positivt under drøftelserne, der førte frem til vedtagelsen af forordning nr. 2991/94. Ifølge sagsøgeren fandt alle delegationerne, at produktet var godt smør, og at det måtte betragtes som sådant. Af denne grund blev de belgiske regler for bedømmelse af smør ændret for at gøre det muligt at klassificere rekombineret smør som kvalitetssmør.

51 Sagsøgeren har gjort gældende, at det smør, selskabet fremstiller, før ændringen i kraft af den omtvistede forordning opfyldte alle de nødvendige betingelser for at være berettiget til den støtte, der er fastsat i artikel 1 i forordning nr. 570/88, da selskabet i fuld overensstemmelse med den belgiske lovgivning og fællesskabslovgivningen fra de belgiske myndigheder havde opnået den klassificering, som var omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning nr. 985/68, nemlig som »beurre

de laiterie qualité extra«. I mangel af fællesskabsharmonisering tilkommer det ifølge sagsøgeren udelukkende den pågældende medlemsstat at fastsætte kriterier og metoder til klassificering af smør.

52 Sagsøgeren anerkender, at rekombineret smør ligeledes kan betragtes som et mellemprodukt i den forstand, hvori dette anvendes i artikel 9a i forordning nr. 570/88, men selskabet har påpeget, at det efter fællesskabsreglerne kræves, at mellemprodukter tilsættes røbestoffer, og at selskabet har pligt til at betegne produktet som »mellemprodukt«. Ifølge sagsøgeren burde artikel 9a tillige tillade en type af kombineret smør uden tilsætning af røbestoffer og anvendelsen af betegnelsen smør, selv om det ville være lettere og mere forståeligt, hvis produktet ganske enkelt blev godkendt på grundlag af forordningens artikel 1. Tilsætning af røbestoffer efterlader ifølge sagsøgeren altid en karakteristisk smag eller farve, hvilket forklarer, hvorfor produktet ikke værdsættes af kunderne. Både tilsætningen af røbestoffer og betegnelsen af selskabets produkt som »mellemprodukt« har medført, at selskabet har mistet en betydelig kundegruppe bestående af store industrielle fabrikanter, der efterfølgende har henvendt sig enten til konkurrenter, som fremstiller smør efter den klassiske kærningsteknik, eller margarinefabrikanter. Endelig har betegnelsen »mellemprodukt« negative konsekvenser i relation til mulighederne for eksport fra Fællesskabet af varer, som indeholder sagsøgerens produkt.

53 Sagsøgeren anser sig for at være umiddelbart berørt af den anfægtede foranstaltning, eftersom der ikke er behov for nogen gennemførelsesforanstaltning, og eftersom retsakten trådte i kraft den 1. marts 1995.

54 Selskabet anser sig desuden for at være individuelt berørt af den omtvistede foranstaltning. Selskabet udviser således en række særegne træk, som udskiller det i forhold til dets konkurrenter. Det er den eneste virksomhed i Den Europæiske Union, der forarbejder mælkefedt uden på nogen måde at være forbundet med en »mælkeproducent«. I relation til den foreliggende sag er en væsentlig konsekvens heraf, at det reelt er umuligt at erhverve tilstrækkelige mængder fløde til at kunne udnytte installationerne på fabrikken, hvorved det fremhæves, at selskabet til sin årlige produktion ville have behov for 3,5 mia. liter mælk, hvilket nogenlunde

svarer til den årlige produktion i Belgien. Fløde kan desuden kun transporteres og opbevares i et meget begrænset tidsrum. I modsætning til sine konkurrenter i Den Europæiske Union har selskabet ikke adgang til regelmæssig indsamling af mælk i nærheden af sit produktionssted.

55 Sagsøgerens aktiviteter i Europa, som repræsenterer 75% af det samlede årlige salg, består i markedsføring af overskudsproduktionen af fedtstof fra Fællesskabet i en størrelsesorden af 70 000 tons/år ud af en totalmængde på 450 000 tons/år på fællesskabsplan. Da selskabets råvarer for en stor dels vedkommende er interventionssmør, bidrager det til at reducere Fællesskabets smørlagre og til at regulere markedet ved at fordele overskudsproduktionen af smør over hele kalenderåret.

56 Sagsøgeren har anført et yderligere særegent træk. Selskabet er den eneste virksomhed i Unionen, som næsten udelukkende og primært arbejder med mælkefedt, mens dette for selskabets konkurrenters vedkommende er en sekundær aktivitet. Selskabet er således det eneste i Unionen, der har foretaget virkeligt omfattende investeringer i forskning og udvikling, hvilket har gjort det muligt at finde en hemmelig metode til fraktionering, rekombination og standardisering af smør. På grundlag af heraf har selskabet investeret i produktionslinjer med henblik på forarbejdning af smør (hvilket forudsætter sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med forarbejdningen på grund af de bakteriologiske risici) og fremstilling af fuldstændigt standardiseret »teknisk« smør med et fedtindhold på 82%. Sidstnævnte produkt fremstilles af en blanding af 65% smør af første kvalitet og 35% fløde. Ifølge sagsøgeren kan installationsanlæggene ikke bringes til at fungere med blot den ene af disse to ingredienser. Hertil kommer, at det ikke er muligt at fremstille standardiseret smør, hvis der udelukkende anvendes fløde, fordi flødens konsistens ikke lader sig styre, og den varierer efter årstiderne. Fløde kan desuden kun opbevares i kort tid, mens hele begrundelsen for en produktion som sagsøgerens er at kunne regulere smørmarkedet, der er udsat for sæsonudsving i relation til både mængden og kvaliteten, hvorimod husholdningernes forbrug er lineært. Denne regulering gør det således nødvendigt at have lagerperioder, hvilket kun kan lade sig gøre med smør, ikke med fløde.

57 Den omtvistede bestemmelse berører 30% af sagsøgerens produktion. Ændringen skete så pludseligt, at selskabet ikke har haft mulighed for at afskrive sine investeringer i produktionslinjer, opfylde sine forpligtelser og planlægge forbruget af sine smørlagre.

58 Ifølge sagsøgeren konkurrerer det nye smør, når der kan opnås støtte, med forskellige olier af vegetabilsk oprindelse i kraft af sin pris og i kraft af sin konsistens, der gør det muligt at anvende automatiske udsprøjtningsbånd, der er beregnet til anvendelse af margarine. Smørret har desuden egenskaber, som er særligt værdsat af konditorer og isproducenter. I løbet af de to sidste år inden den omtvistede ændring oparbejdede sagsøgeren således en ny, betydelig kundekreds på dette marked. Denne kundekreds efterspørger smør som basisprodukt og ikke som mellemprodukt ifølge definitionen i andre forordninger.

59 Sagsøgeren anfører, at selskabets særlige stilling i smørbranchen er velkendt af såvel de belgiske myndigheder (tre repræsentanter herfra overvåger løbende selskabets produktion) som fællesskabsmyndighederne. Der har været repræsentanter fra Kommissionen på besøg ved produktionsanlæggene ved flere lejligheder, og Revisionsretten har udfærdiget en rapport om den pågældende branche i 1988/89. Sagsøgeren har tilkendegivet sit standpunkt over for det belgiske Landbrugsministerium, der under møderne i arbejdsgruppen og i forvaltningskomitéen, hvor regelændringen blev forklaret af Kommissionen og diskuteret af de nationale eksperter, har insisteret på vigtigheden af nævnte punkt. Følgelig burde Kommissionen have taget hensyn til dette særegne træk.

60 Sagsøgeren har heraf konkluderet, at denne meget konkrete situation adskiller selskabet fra alle andre erhvervsdrivende i samme branche, når henses til den omtvistede bestemmelse, således at sagen bør antages til realitetsbehandling, navnlig under hensyntagen til Domstolens nylige praksis (jf. ovennævnte dom i sagen Codorníu mod Rådet, præmis 19), hvorefter det, selv om den omtvistede bestemmelse efter sin art og rækkevidde har almengyldig karakter, idet den finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i almindelighed, dog ikke kan udelukkes, at visse erhvervsdrivende vil kunne være individuelt berørt af den.

Rettens bemærkninger

61 Indledningsvis undersøges det tekniske spørgsmål vedrørende definitionen af sagsøgerens produkt i lyset af forordning nr. 570/88.

62 Ifølge sagsøgerens beskrivelse består det omtvistede produkt af 82% fedtstof, 16% vand og 2% fedtfrit mælketørstof. De anvendte råvarer — 65% smør og 35% fløde — bliver først koncentreret, og det således udskilte rene fedtstof, dvs. koncentreret smør, gennemløber derefter fraktionerings- og rekombinationsprocesser med henblik på at fremstille teknisk tilpasset industrismør. Sagsøgerens produkt er således et produkt med et indhold af mælkefedt på mindst 82%, der udelukkende er fremstillet af koncentreret smør.

63 Denne beskrivelse af det pågældende produkt svarer fuldstændigt til definitionen af det mellemprodukt, der er omhandlet i artikel 9a i forordning nr. 570/88, hvilken bestemmelse blev indføjet ved forordning nr. 1813/93.

64 Sagsøgeren har i øvrigt anerkendt, at det teknisk tilpassede industrismør kan betragtes som et mellemprodukt i denne artikels forstand, og at selskabet fra 1989 og indtil den klassificering, som de belgiske myndigheder godkendte den 28. februar 1994, modtog den støtte, der er omhandlet i artikel 9 og 9a i forordning nr. 570/88 for så vidt angår mellemprodukter. Sagsøgeren har ligeledes anerkendt, at der efter ikrafttrædelsen af den omtvistede forordning fortsat opnås støtte til produktet efter artikel 9a.

65 Imidlertid kritiserer sagsøgeren, at der skal tilsættes røbestoffer, og at der er pligt til at betegne produktet som »mellemprodukt«.

66 Det skal hertil bemærkes, at tilsætningen af røbestoffer, hvilket har til formål at forhindre svig, ikke er en fremgangsmåde, der er nødvendig for at fremstille produktet, men et krav, som er indført ved artikel 9a i forordning nr. 570/88, for at mellemproduktet skal kunne opnå den fællesskabsstøtte, der er fastsat i denne forordning. En manglende tilsætning af røbestofferne ændrer derfor ikke produktets karakter, men medfører blot, at dette ikke er berettiget til fællesskabsstøtte.

67 Kravet om tilsætning af røbestoffer i de produkter, der er omhandlet i artikel 9a, som blev indføjet ved forordning nr. 1813/93, er i øvrigt overhovedet ikke blevet berørt af den omtvistede forordning. Sagsøgeren kan derfor ikke anfægte kravet inden for rammerne af denne sag.

68 Det samme gælder for så vidt angår betegnelsen »mellemprodukt«, der blot er en konsekvens af, at det i artikel 9a beskrevne produkt er et af »de i artikel 9 omhandlede mellemprodukter«, og for disses vedkommende blev det i forordning nr. 570/88 bestemt, at angivelsen »mellemprodukt« skulle finde anvendelse fra forordningens ikrafttrædelse.

69 Det må konstateres, at sagsøgerens teknisk tilpassede industrismør er et produkt omhandlet i artikel 9a i forordning nr. 570/88, og ikke et produkt omhandlet i artikel 1 i forordning nr. 570/88. Da den omtvistede forordning ikke har ændret sidstnævnte artikel, berører den ikke det af sagsøgeren fremstillede mellemprodukt.

70 Denne konklusion svækkes ikke af sagsøgerens argument om, at den klassificering, som de belgiske myndigheder havde godkendt, indebar, at selskabets produkt faldt ind under anvendelsesområdet for artikel 1 i forordning nr. 570/88. Således anerkendte sagsøgeren i forbindelse med besvarelsen af et spørgsmål fra Retten under retsmødet, at produktets sammensætning overhovedet ikke var blevet ændret, og at den belgiske klassificering skyldtes ændringen af de belgiske regler for bedømmelse af smør, og den opfattelse, som var kommet til udtryk i løbet af de drøftelser, der førte frem til vedtagelsen af forordning nr. 2991/94, som indeholder en definition af smør, der er meget videre end definitionen i forordning nr. 570/88. Imidlertid kan den omstændighed, at et mellemprodukt i henhold til national lovgivning kan

betegnes som smør, ikke medføre, at de betingelser for et produkts adgang til at opnå den i forordning nr. 570/88 fastsatte støtte, der er indført ved artikel 9a, litra a), i forordning nr. 570/88, bortfalder.

71 Det fremgår endvidere af ordlyden af artikel 1 i forordning nr. 570/88, både i affattelsen forud for den omtvistede forordning og i affattelsen som følge af den anfægtede forordning, at de i artikel 9a omhandlede produkter udgør en undtagelse fra det almindelige forbud mod at yde den i forordning nr. 570/88 fastsatte støtte til andre produkter end dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2. Første betragtning til forordning nr. 2443/93, hvorved indledningen af artikel 1, stk. 2 (jf. punkt 11 ovenfor), ændredes, præciserer på dette punkt, at hensigten med indføjelsen af artikel 9a, litra a), i forordning nr. 570/88 er at tillade, at de produkter, der er omhandlet i denne artikel, kan opnå den i forordning nr. 570/88 fastsatte støtte, »selv om disse produkter ikke er omfattet af artikel 1«.

72 Ifølge ordlyden af artikel 1 i forordning nr. 570/88 er et produkt, som er omhandlet i artikel 9a, litra a), såsom sagsøgerens, ikke berettiget til den støtte, der er fastsat for de produkter, som er omhandlet i denne forordnings artikel 1.

73 For fuldstændighedens skyld bemærkes det, hvilket Kommissionen med rette har anført, at ændringen i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88 blot bekræfter den hidtidige situation for så vidt angår kravet om, at det støtteberettigede smør skal være fremstillet af fløde.

74 Forud for ændringen i kraft af den omtvistede forordning var det produkt, der var omhandlet i sidstnævnte artikel, således smør, som i fremstillingsmedlemsstaten svarede til den definition og den klassifikation, der var anført i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning nr. 985/68.

75 Selv om artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88 kun henviser udtrykkeligt til artikel 1, stk. 3, *litra b)*, i forordning nr. 985/68 for så vidt angår klassificeringen af smør, kræves det desuden, at produktet svarer til en bestemt »definition«.

76 Herved skal det påpeges, at artikel 1, stk. 1, litra b), i forordning nr. 985/68 bestemmer:

»1. Interventionsorganerne opkøber kun smør,

[...]

b) som svarer til definitionen og til klassifikationen i stk. 3, henholdsvis litra a) og b).«

77 Det kan af denne formulering udledes, at »definitionen« af smør er fastsat i artikel 1, stk. 3, *litra a)*, i forordning nr. 985/68, mens klassificeringen er anført i samme bestemmelses *litra b)*.

78 Selv om der i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88 ikke henvises kumulativt til artikel 1, stk. 3, *litra a) og b)*, i forordning nr. 985/68, må det lægges til

grund, at den »definition«, der henvises til, er den, som er fastsat i artikel 1, stk. 3, *litra a)*, i forordning nr. 985/68.

79 I denne definition henvises til de tekniske krav vedrørende smørrets fremstilling og sammensætning. Deri angives særligt, at smørret skal være fremstillet af syrnet eller usyrnet fløde.

80 Begrebet »smør« i artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning nr. 570/88 har derfor et præcist indhold for så vidt angår de tekniske egenskaber ved det smør, som er berettiget til den støtte, der er fastsat i artiklen, og disse egenskaber har sagsøgerens produkt ikke, da det hele tiden er blevet fremstillet af 65% smør og 35% fløde.

81 Sagsøgeren kan ikke med føje gøre gældende, at den bredere definition af smør, som er anført i forordning nr. 2991/94, inkluderer rekombineret smør. Denne forordning henhører ikke under området for interventionsforanstaltninger til fremme af afsætningen af det overskydende smør fra Fællesskabet. Hensigten med forordningen er at beskytte og oplyse forbrugeren. Den har til formål at lette forbrugerens valg mellem produkter, der er sammenlignelige med hensyn til fedtindhold i almindelighed, men er forskellige med hensyn til de vegetabilske og/eller animalske fedtstoffer, der er anvendt (syvende betragtning til forordningen). For at undgå enhver uklarhed for forbrugeren, begrænser forordningen anvendelsen af benævnelserne »smør« og »margarine« til visse produktkategorier, som defineres deri (niende betragtning). Endelig anerkendte sagsøgeren under retsmødet, at selv om den definition af smør, som findes i forordning nr. 2991/94, finder anvendelse på selskabets produkt, omfatter den tillige mange andre produkter, der ikke er beret-

tiget til den støtte, som er fastsat i forordning nr. 570/88, uafhængigt af ændringen i kraft af den omtvistede forordning.

82 Følgelig berører den omtvistede forordning ikke det af sagsøgeren fremstillede produkt, der hele tiden har været omfattet af den definition af mellemprodukt, der er fastsat i artikel 9a i forordning nr. 570/88.

83 Under disse omstændigheder kan sagsøgeren ikke påberåbe sig at være berørt af den omtvistede forordning, og selskabet besidder derfor ikke den fornødne retlige interesse til at kunne rejse annullationssøgsmål i medfør af traktatens artikel 173, stk. 4.

84 Sagen skal derfor afvises, og det er herved ufornødent at imødekomme sagsøgerens begæring om fremlæggelse af dokumenter og at gennemgå de øvrige anbringender, som sagsøgeren og Kommissionen har fremført.

Sagens omkostninger

85 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, og da Kommissionen har påstået sagsøgeren dømt til at betale sagens omkostninger, bør sagsøgeren dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

García-Valdecasas Azizi Jaeger

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. januar 1997.

H. Jung

Justitssekretær

R. García-Valdecasas

Afdelingsformand